

E. M. Cioran

Avare Düşünceler

Türkçesi: Işık Ergüden

Deneme

AVARE DÜŞÜNCELER

Sadece adı konmamış acılara ses oluyoruz; diğerlerini, her an gizlice hazırlanıp bir sonrakine bağlananları barizlik sepetine fırlatıp atıyoruz.

*

Manzaralardaki öte dünya sükûnetine, ağaçların yüce ilgisizliğine, şaşkınlığın eline düşmüş zihnin rehavet içindeki yeşillikleri üzerine güneşin yayılmasına baktığımda, güneş duyarlılığın maden yataklarından kalbin yüzeyine, uzamı kırılğan ve kasvetli bir hâleyle kuşatan muhtevasız bir özlem sızdırdığında, işte o zaman güzellik bana ruhun asla tatmadığı kadar berbat bir zehir gibi gelir.

*

Bizde ölüm içgüdüğü yoktur. Hayatla ölüm özünde birbiri kadar katlanılmazken ilkinde ayrıcalık tanıyıp ikincisini neden reddettiğimiz başka türlü açıklanamaz. Hayat katlanılır şey değildir, ama gücünü bir gelenekten alır, hayatı kanla *tanıyoruz*; oysaki ölümü asla tanımadan, hatta tanımaya çalışmadan öğreniyoruz.

*

Kendi sonumu *faka basarcasına* kabul ettim; bu kabul âdeta hem karnıma hem de uykusuzluklarıma yabancı bir sestem geliyor gibidir.

*

Şehirlerde yoldan geçenlerin gözlerinde rastladım ölüme; doğanın ortasında ise yaprakların hışırtısında. Ama daha sıklıkla da kalbin sessizliklerinde rastgeldim ölüme.

*

Bir bostanın ortasındadır sana özgü kısrılığın mutlak duyumu...

*

Kısrılık temeldeki bir histeridir. Her şey değerden yoksun gözüdür; her şey birbirine denktir; önem taşıyan herhangi bir şey bulmak imkânsızdır. Dünyanın tebaası, sönük ve kokuşmuş uzanır zihninin dibinde.

*

Nihai nostalji: Güneşle birlikte batmak.

*

Nihai yorgunluk: Olası bütün dünyaları hayal ettiğini sanmak.

*

Her ülkede, her dünyada *yabancı* olmak: Hukuksal statünü metafizik bir nitelik düzeyine yükseltmek.

*